BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 261 8 NİSAN 1980 10 LİRA

SERMAYENİN İHANET ANLAŞMASI

SİA ADIYLA ANILAN "SAVUNMA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI" GEÇTİĞİMİZ HAFTA İMZALANDI VE MHP DESTEKLİ AP HÜKÜMETİ TARAFINDAN DA ONAYLANDI. BU ANLAŞMA, İŞBİRLİKÇİ, TEKELCİ BÜYÜK SERMAYENİN YURDUMUZU EMPERYALİST TEKELLERİN VE SALDIRGAN BLOKLARIN EGEMENLİĞİNE BÜTÜNÜYLE TESLİM ETME, YURT TOPRAKLARINI NÜKLEER BİR MEZARLIK HALİNE GETİRME TEHDİDİYLE ÜLKEMİZDE VE BÖLGEDE BARIŞI VE DEMOKRASİYİ KUNDAKLAMA POLİTİKALARININ AÇIK BİR BELGESİDİR. BU ANLAŞMA, SAVUNMA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI DEĞİLDİR, SERMAYENİN İHANET ANLAŞMASIDIR! BU ANLAŞMA, DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ BOĞMAK, YENİ BİR SOĞUK SAVAŞIN KARA BULUTLARINI DÜNYAMIZIN ÜZERİNE ÇÖKERTMEK İÇİN SALDIRGAN, MİLİTARİST EMPERYALİST GÜÇLERLE ONLARIN YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİNİN KARA ORTAKLIĞININ BELGESİDİR. BU ANLAŞMAYA KARŞI ÇIKMAK, TÜM YURTSEVERLERİN, BARIŞÇI VE DEMOKRATİK GÜÇLERİN İVEDİ VE VAZGEÇİLMEZ GÖREVİDİR. BU YENİ UYDULUK BELGESİNE KARŞI GENİŞ EMEKÇİ YIĞINLARIN ÇIKIŞLARINI, ÖRGÜTLÜ DİRENİŞİNİ YÜKSELTMEK GÖREVİ BİR AN BİLE ERTELENEMEZ. BU ANLAŞMAYA KARŞI ÇIKMAK, PARLAMENTO İÇİNDEKİ TÜM YURTSEVER VE DEMOKRAT İNSANLARIN DA TARİHSEL GÖREVİDİR, BORCUDUR. YURDUMUZUN EMPERYALİST KÖLECİLERE TESLİM EDİLMESİNE İZİN VERİLMEMELİDİR, VERİLMEYECEKTİR!

Sevr Günleri

HIZLA değişen dünyanın siyasal koşulları altında Türkiye, ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşmasını imzalayarak safını belirledi. Türkiye'nin egemen, militarist güçleri, böylece dünyada iyiden, güzelden ve insancadan yana gelişmelere karşı olduklarını bir kez daha belirlemiş oldular. Bunun böyle olduğu, İsrail'in eski terörist Başbakanı Menahem Begin'in ağzından da kanıtlandı. Begin, Türkiye'de söylenemeyen sözü açık açık Türkiyeli gazetecilere söyledi. Türkiye'nin "komünizmin yayılması karşısında Orta Doğu'daki en sağlam kale" olduğunu belirtti. Begin'in sözleri ile de Savunma İşbirliği Anlaşmasının dayandığı gerekçe de açıklığa kavuşmuş oldu. Böylece Türkiye 1950'lerin soğuk savaş koşullarında olduğu gibi, dünyada geri ve hiç de onurlu olmayan bir konuma itilmiş, soğuk savaşın bir maşası haline getirilmiş oluyordu.

SAVUNMA İşbirliği Anlaşmasının,Türkiye'nin ekonomik açıdan emperyalizme biraz daha bağımlı kılındığı, Batılı devlet adamlarının ardarda Ankara'ya geldiği bir dönemde imzalanmış olması, aslında bu anlaşmanın günümüz dünyası koşullarında yüklendiği işlev yanında önemsiz kalıyor. Afrika'dan Asya'ya, hatta ABD'nin burnunun dibindeki Orta Amerika ve Karaibler bölgelerine kadar, halkların hızla uyandığı ve emperyalizme karşı çıktığı bir dönemde Türkiye'nin böylesi bir konumda yer almasının onur kırıcılıktan da öte bir anlamı var. Çünkü, Türkiye'deki egemen ve militarist güçlerin, Savunma İşbirliği Anlaşmasının NATO amaçları dışında yeni bir yükümlülük getirmediğini ısrarla söylemelerine rağmen, Washington'da yapılan ve açıklanan planlar ile Begin'in sözleri bunu yalanlıyor.

ASLINDA Savunma İşbirliği Anlaşması ile Türkiye, Hint Okyanusu'nda devriye gezen 7 nci Filo, Hünnüz boğazını tutan Diego Garcia üssü, Teksas çöllerinde eğitim yapmaya başlayan Hava İndirme Tugayı gibi ABD emperyalizminin araçlarından birisi haline getirilmiş oluyor. Tüm gizleme çabalarına rağmen, Orta Doğu'da halkların uyanışına karşı kurulmakta olan Kahire-Tel Aviv-Ankara ekseninin ucu, emperyalizmin soğuk savaş sözcülerinin ağzından dökülen sözlerde görülüyor. Kısacası Savunma İşbirliği Anlaşmasıyla Türkiye'de yeni "Sevr Günleri" başlatılmak isteniyor.

TÜRKİYE'de egemen tekelci büyük burjuvazinin bunun böyle olduğunu gizleme çabaları ise Türkiye'deki barış ve demokrasi güçlerinin etkinliğini kanıtlıyor. Türkiye'nin onurunu kurtarmak görevini demokrasi güçleri üstleniyorlar. Türkiye'nin iyiye, güzele ve insancaya doğru hızla gelişen dünya içinde, savaşın, düşmanlığın ve tekellerin para kazanma hırsının bir aracı durumuna düşürülmesini, ancak işçi sınıfının başını çektiği demokrasi güçleri engelleyebilir.

YÜRÜYÜŞ

Dön baba dönmek ya da hacılara gitmek

Yiğit Günel

Çocukken bir oyun oynardık, şu tekerlemeyi söyleyerek: "Dön baba dönelim/Hacılara gidelim/ Astık rastık/Mustafa mıstık/Bir mum yaktık/Seyrine baktık/ Dık dık dık.../" Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde TBMM'nin yaşlı başlı senatörleri milletvekillerinin 1.2.3...13.14.15..21.22.. turlara doğru döndüklerini gördükçe hep bu oyun ve tekerleme geliyor aklıma.

"Dön baba dönelim / Hacılara gidelim." Şimdi, bizim çocukluğumuzda oynadığımız oyunlardaki amaçsız dönüşlerimiz sırasında mırıldandığımız bu tekerleme bir milletvekilinin diline takılıverse, ondan duyan bir başkası buna katılsa. Sonra bir başkası, bir başkası, bir başkası daha derken TBMM üyeleri hep birlikte bir terane içinde dönmeyi sürdürseler.

Ne garip bir manzara olur değil mi?

Evet öyle olur...

Ama bugünkü turlardaki dönmelerde pek farklı değil aslında. Hem bu anlamsızlığa böylesi bir tekerlemeyle katılan bir renk bile söz konusu değil. Tadsız tuzsuz bir turlama...

Peki, ama ne var bu turlamanın ardında?

Bir süre sonrasında bir Cumhurbaşkanının seçimi olduğu kesin. Bu turlar böyle sonsuza dek bir amaçsızlık içinde sürmeyecek elbette. Başkanlık kürsüsünden aday olduğu belirtilen bir isim bu turları daha amaçlı hale getirip sonunda seçim yapılabilecek Bizce bu iş 6 Nisan'da Korutürk'ün süresi dolana kadar değilse de Nisan ayı içinde çözülecek.

Bu olana kadar neler olacak?

CHP Genel Başkanı Ecevit'e göre bu seçim ve gelişmeler partisinin iç toparlanmasında iyi bir araç olarak kullanılabilecek. CHP'li kurmaylar parti içinde bu toparlanmanın gruplar arasında bir yumuşamanın ilk adımlarını atabildiklerine inanıyorlar bile. Ecevit, yaptığı sondajda "Parlamenterlerinin hiç bir ön yargı taşımadığını", "hiçbir isim üzerinde ön yargıları olmadığını" söylerken büyük bir mutluluk duyuyordu. Bunun ne oranda gerçeklik taşıdığını Ecevit biliyor. Ama böyle bir amaç taşıdığı ortada...

Ecevit, bir başka amaç daha taşıdığını hafta içinde yaptığı bir basın toplantısında ortaya koydu. Cumhurbaşkanlığı seçimleri uzadıkça doğacak krizin ardından "geniş tabanlı bir CHP-MSP-AP hükümetinin" çıkabileceğine inandığını açıkladı. Ve rahatlıkla "bu hükümetin yokluğu varlığından iyidir. Bu hükümetin iktidardan gitmesi için herşey yapılmalıdır. Yerine yeni ve geniş tabanlı bir hükümet kurulmalıdır" deyiverdi...

Demirel de bu gelişmelerden bazı sonuçlar beklemektedir.

O da hafta içindeki bir basın toplantısında "Dün dündür bugün bugündür" zihniyetiyle bir süre önce reddettiği Çağlayangil'in vekaleti dönneminde bazı kararnameleri imzalaması konusu için bugün hiçbir tedirginlik duymamaktadır. Yarın ne olacağı konusunda ise yine Süleyman Demirel'in söyledikleri açıktır: Cumhurbaşkanına vekalet müessesesi işleyecektir."

Demirel'in bu "bunalımdan" beklediği bir şey daha vardır. Bundan belki de bir yeni başkanlık sistemi çıkacağını ummaktadır. Belki de bu De Gaulle'cü başkanlık sisteminin ardında, kendi gönlünde de bir başkan yatmaktadır. Ve belki Demirel bu başkanı ararken aynada kendisini görmektedir.

Kısasıyla iki "büyük parti", liderl TBMM üyelerine "Dön baba dönelim/ Hacılara gidelim" dedirtirken, kendi kafalarında kuyrukları birbirine değmez tilkiler döndürmektedirler.

MEHMET ALİLERİN ÖLÜMÜ...

İkisi de kitap için öldü!

İkisi de editördü. Mehmet Ali Yalçın MAY Yayınevi, Mehmet Ali Ermiş Gün Yayınevi editörü. Hem editör olup, hem de yazarları tarafından sevilmek sık rastlanır bir durum değildir. Ama Mehmet Aliler yazarları, çevirmenleri tarafından sevilen kişilerdi.

Mehmet Alilerden birincisi on yıl kadar önce bir gün "Devrim Stratejisi" kitabı nedeniyle 142. maddeye aykırılık iddiasıyla sorguya çağrılmıştı. Kalp hastasıydı Mehmet Ali Ermiş. Sorgu yargıcı karşısında öldü. Ülkemizin kültür yaşamını zenginleştirirken aramızdan ayrıldı.

İkinci Mehmet Ali'yi geçen hafta yitirdik. Yay-Ko yöneticisi olarak kağıt sorunu için gittiği Sanayi Bakanının odasında konuşurken dayanamadı kalbi. Ve öldü. Ne acıdır, yaşamı boyunca kağıtla haşır neşir olmuş bir kişinin gene kağıttan sözederken kalbinin durması.

Bunca kolay para kazanılan bu aldı-sattılı düzen içinde dürüst bir yayıncı olarak ve direnerek yaşamak isteyen iki Mehmet Ali'nin de kalbi kitap uğruna durdu.

Güçlü, dirençli ve onurlu bir kavga verdiler.

Onları unutmayacağız. Saygımız, sevgimiz onlarla...

HÜSAMETTİN GÜVEN
1925 – 1980

İşçi sınıfımızın yiğit savaşçısı, Zonguldak maden işçilerinin ekonomik, demokratik hak ve özgürlükleri için sarı sendikalar içinde uzlaşmaz bir mücadele sürdüren, geçen dönem Partimizin Zonguldak İl Örgütünü kurarak uzun yıllar il başkanlığını yapan, Genel Yönetim Kurulu ve Merkez Yürütme Kurulu üyelikleri ile 1969-1970 yılları arasında Genel Sekreterlik görevlerini başarıyla yerine getiren, 12 Mart döneminde Partimizin diğer yöneticileriyle birlikte 15 yıl ağır hapis cezasına çarptırılan, Parti üyemiz, yoldaşımız HÜSAMETTİN GÜVEN'i tedavi edilmekte olduğu İstanbul Samatya SSK hastahanesinde yitirdik.

Güven Yoldaşımız, Zonguldak'ta 3/4/1980 Perşembe günü toprağa verildi. Anısı mücadelemize ışık tutacak.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ

BIR SAVAŞ ERİ DAHA TOPRAĞA DÜŞTÜ

Hüsamettin Güven'i yitirdik. İşçi sınıfının ekonomik ve politik mücadelesinde uzun yıllar ön saflarda dövüşen, Türkiye İşçi Partisi'nin çeşitli yönetim birimlerinde varıyla yoğuyla yılmadan çalışan, yiğit bir savaş eriydi "Hüsamettin Ağabey"...

Türkiye İşçi Partisi Sendikalar Bürosu Sekreter Yardımcısı Yavuz Ünal, yoldaşı Hüsamettin Güven için YÜRÜYÜŞ'e şunları söyledi:

71 öncesi Partimizin uzun yıllar Zonguldak İl Başkanı olan, 1969-70 yılları arasında Genel Sekreterlik yapan Hüsamettin Güven'le yıllarca Zonguldak maden işletmesinde beraber çalıştık. 1964 yılında Partiye giriş fişimin altında beni tanıtan ve sorumluluğu kabul eden parti üyesi olarak onun imzası vardı.

Çok ustaydı. İşine titizdi. Karadenizli tezcanlılığı ile en küçük haksızlıklara en sert tepkileri gösteren çok sevilen bir işçi önderiydi. Zonguldak'taki sarı sendika çeteleri en çok ondan çekinirlerdi. Çok iyi bir konuşmacıydı. Tükenmez bir enerjisi, kolay altedilmez bir moral gücü vardı. 28 yıl çalıştığı EKİ'den beş parasız atıldığı zaman kılı kıpırdamadan bizim eylem gücümüzü yükselten gene O'ydu.

Çok iyi bir örgütçüydü demek yetmez. Henüz iki aylık bir işçiyken 2000 Sungurlar işçisini, sarı sendika-patron işbirliğine karşı işgale kaldırdığını belirtmek gerekir. İşgal başarıya ulaşmıştı ama, bu sefer Maden-

İş yöneticilerinin de baskısıyla Hüsamettin Güven tekrar işsiz kalıyordu.

Zonguldak'ta uzun yıllar O il başkanı, ben il sekreteri olarak bir çok gerici saldırıyı birlikte göğüsledik. Sayısız kere gözaltına alınma ve bilinen bastırma, yıldırma yöntemleri, sayısı belirsiz ceza davaları ile o dönemdeki MDD ve Aybar sapmalarına karşı Partinin etkinliğini ve birliğini korumak için mücadele birbiri içinde geçişti.

Genel Sekreterlik görevini Sungurlar'daki zor mücadele koşullarında aldı. İlk kez gerçek bir sanayi işçisi Genel Sekreter oluyordu Partiye. Onurla savundu Partiyi ve Partinin kendine verdiği görevleri.

12 Mart geldiğinde birlikte Merkez Yürütme Kurulu üyesiydik. Birlikte çıktık faşist mahkemelerin karşısına. Parti onurunu savunanların safında yer aldı, 15 yıl ağır hapis cezasına mahkum edildi.

Yeni dönemde, emeklilik hakkını alabilmek için Partinin izniyle kısa bir süre geri planda kaldı. Ama üyelik hakkını koruyarak...

Bu bir kaç satırda ne yazılabilir ki? O bize Zonguldak madenlerinin karanlık kuyularında sınıf mücadelesini öğretti. Ve daha, gerektiğinde bir sıra neferi olabilmeyi. Sessizce gitti. Ama anısı, dipdiri yaşayacak mücadelemizde.

GÜNDEMİN BAŞINDA

hükümet sorunu

• mehmet aközer

YÜRÜYÜŞ'ün geçen sayısında, CHP'nin hükümet sorunuyla ilgili yaklaşımının ortaya çıktığı belirtiliyor ve bu yaklaşımın bir "geniş tabanlı hükümet" formülüne dayanmasının sonuçları üzerinde duruluyordu. CHP'nin bu yaklaşımı, geçtiğimiz hafta CHP Genel Başkanı tarafından daha da açık biçimde ve kamuoyunun önünde dile getirildi.

CHP'nin bu önerisine karşı gösterilen ilk tepkiler, CHP, AP ve MSP'yi içine alan "geniş tabanlı bir hükümet"in gerçekleşme koşullarının olgunlaşmadığını göstermektedir. MSP tarafından yapılan açıklamalar, bu partinin yeni bir hükümet ortaklığına kolay kolay yanaşmayacağını ortaya koymaktadır. MSP yönetimi, bir yandan MHP destekli AP iktidarına karşı en gösterişli çıkışları sürdürürken, diğer yandan da bu hükümetin görevde kalmasını sağlayan politikasını bırakmaya yanaşmamaktadır. AP ise, hep bilindiği gibi CHP ile bir hükümet ortaklığı olasılığını mümkün olduğunca uzak tutmaya bugün de bütün gücüyle çalışmaktadır.

Bu durumda denebilir ki, CHP'nin "geniş tabanlı hükümet" önerisi, CHP merkez yöneticilerinin umduğu sonucu veremeyecektir. Ama bu önerinin doğal sonuçlarından biri, başka tür "geniş tabanlı" formülleri bir adım daha meşrulaştırmak olacaktır. Diğer bir deyişle, Ecevit yönetiminin ötedenberi "ara rejim - kara rejim" benzetmesiyle karşı çıktığı hükümet biçimleri bir kere daha ve bu kez eskisinden de güçlü olarak gündeme gelebilecektir. Sözün kısası, bu kez de CHP yönetimi, kendi öznel niyetleri ne olursa olsun, gericiliğin sunduğu almaşıklardan birine güç katacak bir tutumu benimsemiştir.

Yine YÜRÜYÜŞ'ün geçen sayısında belirtildiği gibi, CHP yönetiminin bu tutumunun ve yarattığı kaçınılmaz sonuçların arkasında, hükümet sorununun çözümünü parlamento duvarları içine sıkıştırma çabası yatmaktadır. CHP merkez yönetiminin, hükümet sorununun çözümünde parlamento dışındaki kitlelerin belirleyici rolünü dizginlemeye yönelik her girişimi, CHP'nin umduğu hükümet biçimlerinin değil ama, gericiliğin "otoriter" rejim özlemlerinin güçlenmesine yardımcı olmaktadır.

Son dönemde kitlelerin kendiliğinden ve örgütlü eylemlerinde meydana gelen yükselme, grev hareketinin hızlı gelişmesi, kitlelerin demokratik direnişiyle parlamento içindeki güçler dengesini de etkileyebilmek için bugün çok.daha elverişli koşulları yaratmıştır. Hiç kuşkusuz, kitlesel direnişlerin parlamento içine dönük sonuçları bu direnişlerin esas, belirleyici amacı değildir ve olamaz. Diyebiliriz ki bu alandaki sonuçlar, kitlelerin demokratik direnişinin "geçerken" sağladığı etkiler olacaktır. Ama bu sonuçları küçümsemek de mümkün değildir ve bugün iktidardaki MHP destekli AP hükümetinin düşürülmesi hedefinin taşıdığı önem asla reddedilemez.

İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin faşizm tehlikesinin yükselişine, tekellerin ekonomik ve toplumsal yıkım politikasına karşı demokratik direnişinin örgütlenmesi, bugünkü aşamada, geniş bir demokrasi cephesinin oluşturulmasına giden başlıca manivela işlevini görecektir. Bu direnişin sağladığı kazanımlar, demokrasi cephesinin saflarına daha geniş güçleri katmanın, bu saflardaki kararlılığı yükseltmenin ve daha ileri hedeflere yöneltmenin olanaklarını yaratacaktır. Kitleler kendi deneyleriyle öğrenecekler ve demokrasi cephesine, kendi yaratıcı güçlerinin damgasını vuracaklardır.

Barış Derneği Genel Kurulu:

DİKERDEM:

"ÜLKEMİZ TEHLİKELİ BİR YOL KAVŞAĞINDADIR"

İSTANBUL — Türkiye Barış Derneği 2. Olağan Genel Kurulu, 3 Nisan'da çalışmalarına başladı. Genel Başkan Mahmut Dikerdem açış konuşmasında, barış için mücadelenin önemine değinerek, detantı korumanın ve güçlendirmenin gereğini dile getirdi.

ABD emperyalizmin başını geçtiği emperyalist blokun dünya barışı üzerindeki tehditlerini ve Türkiye üzerindeki oyunlarını da anlatan Dikerdem konuşmasını şöyle bitirdi:

"Toplumumuzda gittikçe ağırlaşan siyasal, ekonomik ve sosyal bunalımla birlikte emperyalizmin bölgemizde odaklaşan saldırıları, ülkemizi tehlikeli bir yol kavşağına getirmiştir. Türkiye'yi de içine alan kıskaç gittikçe daralmaktadır. Bu durum, ülkemizdeki barış, bağımsızlık ve demokrasiden yana güçleri kaçınılmaz, savsaklanmaz ödevlerle karşı karşıya bırakmıştır.

"Emperyalizmin ve onun desteğindeki faşizmin ülkemiz üzerindeki hesaplarını boşa çıkarmak ancak tüm yurtsever kişi, kuruluş ve partilerin sürekli, etkin ve örgütlü bir eylem birliği ile mümkün olabilecektir."

BORAN:

"YENİLMEZ GÜÇ, KİTLELERİN ÖRGÜTLÜ GÜCÜDÜR"

Ülkemizde ve dünyada barış mücadelesinin yılmaz savaşçısı, eski Barış Derneği'nin kurucusu ve Başkanı, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, onur konuğu olarak çağrıldığı genel kurulda yaptığı konuşmada özetle şunları söyledi:

"Nükleer silahların icat edilip geliştirilmesine girişildiğinden beri barış sorunu insanlığın en başta gelen yaşamsal sorunu oldu. Son zamanlarda emperyalizmin silahlanma yarışını körükleme, detantı baltalama, sıcak ve soğuk savaşı kışkırtma girişimleriyle barışı koruma ve güçlendirme sorunu daha da ivedilik ve önem kazandı. Nükleer bir 3. Dünya savaşının öldürücü olasılığı karşısında diğer bütün ekonomik, politik, sosyal sorunlar geri plana düşmektedir.

"Kuşkusuz dünya barışını tehditlere karşı koruma ve perçinleme sorunu, ekonomik, politik, sosyal sorunlardan kopuk değildir. Hep bildiğimiz gibi, savaş tehdidi ve tehlikesi emperyalizmin ileri evrelerindeki bunalımlı kapitalizmin çelişkilerinden, onun dünyayı kendi sömürü ve tahakkümü altına alma kastı ve çabalarından doğmaktadır.

"Yurdumuz Türkiye bu savaşçıl kapitalist dünyanın bir parçası olması nedeniyle, dolaylı olarak, barışı tehdit eden, savaşı kışkırtan saflarda yer almaktadır. NATO üyesi olması, topraklarında Amerikan casusluk tesisleri ve askeri üsleri bulunması nedeniyle de Türkiye, dünya barışını tehdit konusunda doğrudan bir rol oynamaktadır."

"Amerikan emperyalizminin batılı ortaklarıyla birlikte planladığı askeri ve politik stratejinin baş hedefi Sovyetler Birliği'dir. Casusluk tesisleri ve askeri üsleri de Sovyetler Birliği'ne yöneliktir. Bir nükleer savaş patladığında Türkiye'nin bu tesis ve üsler nedeniyle bu savaşa bulaştırılacağı kuşkusuzdur. Ayrıca, son Ortadoğu bunalımı koşullarında ABD, bölgeyi kontrol ve baskı altında tutmada ve gerekli gördüğünde askeri müdahaleleri gerçekleştirmede Türkiye'yi vazgeçemeyeceği bir köprübaşı olarak görmektedir. Uzun süre bekletildikten sonra birkaç gün önce apar topar imzalanan Savunma ve İşbirliği Anlaşması Türkiye'nin Amerika'ya, emperyalizme bağımlılığını pekiştirmiş, Amerika tarafından araç olarak kullanılması imkanını ve olasılığını kolaylaştırmıştır.

"Üslerin Türk Silahlı Kuvvetlerinin üsleri olduğu iddiası gerçek duruma aykırıdır, bir aldatmacadır. Üslerde Türk bayrağının dalgalanması, bir Türk komutanının bulunması bunları Türkiye'nin kontrolüne koymaya, Türkiye'nin malı yapmaya yeterli değildir. Üslerde bir iç bölge, bu bölgede çalışan Amerikan personeli ve onların bağlı olduğu bir Amerikalı komutan vardır. Esas dinleme ve gözetleme merkezleri, füzeler ve rampaları, nükleer başlıklar, her an uçuşa hazır ağır bombardıman uçakları bu iç bölgelerdedir ve Amerikalıların kontrolündedir. Casusluk tesislerinde dinleme ve gözetleme sistemleriyle elde edilen bilgiler doğrudan ABD'ye, Pentagon'a bildirilmektedir. Amerika her an bu üsleri, oralardaki füzeleri, nükleer başlıkları, bombaları, uçakları kullanabilir, Türkiye'yi bir oldu-bitti ile karşı karşıya bırakabilir.

"Türkiye'nin ulusal çıkarları dünya barışının korunma ve güçlenmesindedir. Türkiye'nin ulusal çıkarları bölge barışının korunması, bölgedeki ülkelerle iyi ilişkilerin, dostluğun ve yardımlaşmaların geliştirilmesindedir. Türkiye'nin NATO üyeliği, topraklarında Amerikan askeri üs ve casusluk tesisleri bulundurması bu iki yönlü ulusal çıkarlara aykırıdır."

SİA ANAYASAYA AYKIRIDIR, REDDEDİLMELİDİR!

"Amerika ile imzalanan, üslere ve casusluk tesislerine ilişkin Savunma ve İşbirliği Anlaşması mutlaka ve mutlaka TBMM'ne getirilmeli, ulusal çıkarlara olduğu kadar Anayasaya, hatta TCK 125. maddesine aykırı olduğu için reddedilmelidir.

"Ama barışı korumada, savaş kışkırtıcılığına karşı çıkmada ve ulusal çıkarları savunmada asıl görev öz nitelikleriyle yurtsever ve barışçıl olan işçi, emekçi kitlelere, onların ekonomik ve politik örgütlerine, demokratik, ilerici, sol örgüt ve güçlere düşmektedir. Egemen sınıfların savaşçıl, sömürücü, baskıcı politika ve uygulamaları ancak kitlelerin örgütlü karşı koyuşu, mücadelesiyle dizginlenebilir, giderek etkisizleştirilebilir."

BARIŞ HAREKETİNİ KİTLESELLEŞTİRMEKLE YÜKÜMLÜYÜZ

"Yenilmez güç kitlelerin örgütlü gücüdür. Biz, bilimsel sosyalist platformda olan partiler, ilerici sendikal hareketin örgütü DİSK, demokratik kitle ve meslek örgütleri ülkede kitlesel bir barış hareketi oluşturmakla, oluşturulmasına katkıda bulunmakla yükümlüyüz. Ülke çapında kitlesel bir barış hareketi yaratılabilmesi, tüm demokrat, ilerici, sol güçlerin aktif katkısıyla mümkündür. Barış Derneği bugüne kadar dikkat çekici bir canlılık göstermiş, yararlı çalışmalarda bulunmuştur. Bu toplantıyla Barış Derneği'nin yeni bir döneme gireceği anlaşılmaktadır. Bu yeni dönem çalışmalarının barış hareketinin kitleselleştirilmesine ağırlık vereceğini umut eder, yürekten başarılar dilerim.

NOT...

MAY'DAN OĞUZ ARAL'A

Krem rengi, ince kumaştan bir pardesüydü. İki omuz yerinden tutup önce boylamasına, sonra da enlemesine ikiye katladılar. Onu tezgahın üzerine serilen büyükçe bir ambalaj kağıdının orta yerine koydular. Sonra da, ayrı bir kağıt paketin içinde duran bir çift siyah renkli iskarpin ayakkabıyı onun üzerine yerleştirdiler, paket yaptılar...

Daha üç saat önce Mehmet Ali Yalçın'ın ayağındaki iskarpinleri ve sırtındaki pardesüsü bir paket halinde kitapçı dükkanının tezgahında, kitapiar arasında duruyordu...

MAY Yayınları yöneticisi eski gazeteci Mehmet Ali Yalçın'ın üç saat kadar önce öldüğünü, o gün şöyle bir "merhaba" demek için uğradığım Toplum Kitapevinde böyle bir tanıklıkla öğreniyordum.

MAY, Sosyal, Tekin ve Gözlem yayınevlerinin yönetmenleri geçtiğimiz haftanın Pazartesi günü İstanbul'dan yola çıkmışlar, Salı günü de Ankara'da, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığına giderek bakanla, kağıt sorunu üzerinde konuşuyorlarmış. O sırada Mehmet Ali Yalçın bir kalp krizi geçiriyor...

Örgü örgü kitapların görünmeyen yüzündeki çile yumaklarının atılabilecek en son ilmiğinde bir yaşamın noktalanması... Yayıncının ölümü..

Nerede?

Sanayi ve Teknoloji Bakanının odasında.

Teşvik belgeleri, ithalat, ihracat pazarlıkları, kota, vergi iadesi, zam taleplerine alışkın bir odada, yayıncılar, kağıt fiyatlarının pahalılığından, yayınlara ve kitaplara indirilen darbeden şikayetçi olurlarken bir arkadaşlarını yitiriyorlar oracıkta... Daha iki ay önce kağıda yüzde 400'ün üzerindeki zam kararlarının tezgahlandığı ve uygulamaya konduğu odalarda bir yayın emekçisinin son'lanan nefesi..

Basın tröstlerinin temsilcilerinin kağıda zam istedikleri odada ölüyordu MAY Yayınları yöneticisi Mehmet Ali Yalçın...

Suç aletleri listesinde kitapların sayıldığı bir ülkede, silah kaçakçılarıyla işbirliği yaptıkları bazı devlet görevlilerince ifade edilen resmi kişilerin televizyon ekranlarında asayiş satışı yaptığı bir ülkede, bir yayın emekçisi işlediği "suç"ların kefaretini ödemişti belki de!..

Kitaplıklarımızın raylarına onurlu vagonlar yüklemiş bir yayın emekçisinin anısını selamlarken, her gün biraz daha çürüyen Türkiye kapitalizmini bir kez daha tescil etmemek mümkün mü?...

Hangi olayda ve olguda olursa olsun, bireysel bakış yüzeyini bozan düğümün burukluğu çoğu kez ufka gerilen siyah bir tül ve onun titreşimleri olup çıkıveriyor. Oysa yaşamların her bir parçasının, yarının aydınlık gergefine atılmış kolan'lar olduğu bilincinden hareket edilirse... Böylesine kollektif bir yürek sıcaklığıyla bakılırsa..

Sofralarımızdan kitaplıklarımıza kadar, silah ve finans cephesinin saldırı ablukasını yaşayanların, demokrasi cephesi saflarında ortak mücadele doğrultularında bir araya ve yanyana gelmelerinin yaşamsallığının dayattığı günlerdeyiz.

Ekmeğimizin fiyatının artması ne anlama geliyorsa, kitaplarımıza, kağıdımıza yapılan zam'lar da o anlama geliyor. Sosyal yaşamımızı kuşatan ateşten çember, beyinlerimizi de hedef alıyor. Ekmek dilimlerimiz azalırken, daha az okumak, hiç okumamak, bilgilenmemek dayatılıyor bizlere.

Basın tröstlerinin direktifleriyle oluşturulan keskin mevzilerde gazetelerin haline bakın.

Ama gene de bizlerin, demokrasi güçlerinin, bilgi ve fikri zenginliklerini, birikimlerini hepten dışlayacak güçte değiller. Uğur Mumcu'lar, İlhan Selçuk, Ali Sirmen, Örsan Öymen, Mümtaz Soysal, Yalçın Doğan, Teoman Erel, Mustafa Ekmekçi, Çetin Altan, Can Yücel'ler... Emeğin, demokrasinin, ilerinin fikir emekçileri... Bizim saflarımızın... Bağımsızlığın, özgürlüğün, barışın...

Hangi ad ve namda yapılırsa yapılsın, sermaye ideolojisinin vahşet ve vandalizmine terk edemeyiz fikir emekçilerimizi.

Dalında ve uğraşısında çok özgün, çok saygıdeğer, çok öğretici değerler ve örnekler yaratan Oğuz Aral geçenlerde bu vandalizmden yakınıyordu dergisinde. Dalında dünyanın sanıyorum en önde gelen antifaşist dergileri arasında yeralan "Gırgır"ın yaratıcısını, burada saygı ve minnetle anmak gerek. Oğuz Aral'lar iki günde yetişmiyor.

Tüm yayın ve fikir emekçilerimizi, aynı saflarda ve sıralarda tutuşan ellerimizle, Demokrasi Cephesinde selamlıyoruz... Ve ne güzel, ne kadar çok'uz, güçlüyüz, diyoruz...

Ferhat Gün

Maden-İş Basın Konferansı:

GREV SAVAŞIYLA DEMOKRATİK DAYANIŞMA!

Maden-İş Sendikası, yürüttüğü grevlerin kamuoyuna gerçek yüzüyle yansıtılması amacıyla, 2 Nisan tarihinde İstanbul'da bir [redacted] düzenledi. Basın mensuplarının yanı sıra demokratik kitle örgütleri ve sendika temsilcilerinin de çağrılı olduğu konferansta konuşan Sendika Genel Başkanı Kemal Türkler, işkolu düzeyinde yürütülen mücadelenin önemi ve gereğine değindi ve özetle şunları söyledi:

''İşverenlikleri MESS'e bağlı 115 işyerinde çalışan yaklaşık 35 bin üyemiz adına MESS ile sürdürdüğümüz yeni dönem toplu sözleşme görüşmeleri 1980 Ocak ayında uyuşmazlıkla sonuçlanmış ve sendikamız, yasalardan doğan hakkını kullanarak grev kararı almıştır.

''24 Ocak 1980 tarihinde hükümetin yüzde 50'ye varan devalüasyon ve 'ekonomik önlemler paketi'ni uygulamaya girişmesinden sonra fiyatlarda görülmedik oranda bir tırmanma başlamıştır. Sendikamız, üyelerinin satınalma güçlerine ardarda indirilen bu darbeler karşısında toplu sözleşme taslağının parasal hükümlerini yeniden değerlendirmiş ve ek zam önerilerini Şubat 1980 ayı içerisinde MESS'e vermiştir.

''Ne var ki, MESS'in 'devalüasyonu ve hayat pahalılığını dikkate almayan' yeni karşı önerileri de eskileri gibi, dayatmacı ve kabul edilmez bir düzeydedir.

'Bu koşullarda, toplu sözleşmenin bir an önce kabul edilebilir bir düzeyde bağıtlanmasından yana olduğunu bir çok kez belirten sendikamız için, aldığı grev kararını uygulamaktan başka yol kalmamıştır.

"Grevlerle, iç içe olan iki ana neden: 1- Bunalım ve iktidarın ekonomik politikası; 2- MESS'in dayatmacı tavrıdır.

''Türkiye'de hükümetler değişmiş, fakat egemen politikanın sınıfsal niteliği değişmemiştir. Toplumumuza 'kapitalist yoldan kalkınma' modelini dayatma ve ülkemizi, tüm ekonomik, siyasal, askersel kurumlarıyla kapitalist dünyanın ayrılmaz bir parçası olarak görme, bu politikanın temel niteliği, felsefesidir. Sonuç ise ortadadır.

"Sonuç, yapısal ve sürekli bir bunalımdır; her düzeyde, her alanda çözümlenebilmiş tek bir sorunu bile olmayan, tersine sorunları büyüterek artan ve halkının yaşam, çalışma koşulları durmadan ağırlaşan bir ülkedir.

"Öte yandan AP iktidarının, devletin ekonomik yaşama ilişkin görevini altyapı tesislerinin yapımı ile sınırladığı, KİT'leri tekellere bırakmayı amaçladığı, devletin zaten sınırlı olan sosyal niteliğine son verme düşüncesinde olduğu açıktır.

''AP iktidarının aldığı önlemlerin bir bölümü, tüketimi kısarak tasarrufları artırmaya, yani ücretleri, maaşları, taban fiyatları en düşük düzeyde tutmaya, hatta dondurmaya yöneliktir.

"Bu durum, tekellerin devletle bütünleşmesi sürecinde yeni bir aşamayı ifade etmektedir.

''Bu nedenlerden dolayı hükümetin bu politikasının işkolumuzda uygulayıcısı olan MESS, haklı taleplerimize hayır diyen, alıp-vermemeye dayalı bir tavır içindedir.

'MESS, bu gerçekleri gizlemek için kamuoyunu yanıltmaya ve grevlerimiz üzerinde çok yönlü ağır bir baskı uygulanması için çağrılar çıkartmaya çalışıyor. 'Ne verilirse verilsin Maden-İş zaten greve gidecektir', 'Maden-İş'in amacı, talepleri ideolojiktir.' İşte MESS'in yalan üreten propaganda makinesi özellikle bu iki temaya dayanıyor.''

Maden-İş'in düzenlediği basın konferansında daha sonra Genel Başkan Vekili ve Toplu Sözleşme Dairesi Başkanı Kemal Daysal, sözleşme görüşmelerinin nasıl geliştiğini, Maden-İş'in ne istediğini, MESS'in ne önerdiğini örneklerle açıkladı. Daysal konuşmasında özetle şunları söyledi:

'MESS bu toplu sözleşme döneminde, hayat şartlarına göre işçilere yeni haklar vermek şöyle dursun, daha önceki sözleşmede elde edilen hakların da geri alınması için çaba harcamaktadır.

"Biz sendika olarak üyelerimiz adına, yaşam koşullarını gözönüne getirerek günün şartlarına uygun ücret artışı istedik. Her gün yüzlerce işçimizin sakat kaldığı, öldüğü bu işkolunda iş sağlığı-iş güvenliği istedik. 1978 yılı istatistiklerine göre her yıl 40 bin işçinin gerekçesiz işten atılmasına karşılık iş güvencesi istedik. MESS tarafından karşılanması imkansız bulunan ve 'ideolojik ve politiktir' diye ilan edilen isteklerimiz bunlardır.

"Grev uygulamalarımız disiplin ve coşku içinde yürütülmektedir. Şundan hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki, mücadelemiz başarı ile bitecektir. MESS, 'grevin bir faturası vardır' diyerek hiç bir kuşkuya yer bırakmayacak biçimde grev hakkına saldırmaktadır. Evet, grevin bir faturası vardır. Ancak bu faturayı MESS'e ödeteceğiz. Bu faturayı burjuvaziye ödeteceğiz. Bunu başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm ilerici, demokrat, yurtsever güçler başaracaktır."

EYLEM BİRLİĞİ GREV ALANLARINDA

MESS ve Tekstil patronlarına karşı direnen Maden-İş ve Tekstil işçilerinin haklı mücadelesini desteklemek için Eyüp bölgesindeki güç ve eylem birliğini yürüten TİP, TSİP ve Birlik Dayanışma, grev alanlarında okunmak üzere ortak bir mesaj hazırlayıp grev yerlerini ziyaret etti.

Maden-İş 14. Bölge'ye bağlı Metal Kaplama, Sungurlar, Rabak; Tekstil Sendikası Eyüp şubesine bağlı Dinarsu; Maden-İş 1. Bölge'ye bağlı Perfektüp, MAN, Atlı Zincir fabrikalarında grevci işçiler tarafından bu ortak mesaj büyük bir coşku ile karşılandı. Özellikle bölgede yapılan güç ve eylem birliği çalışmalarını çok olumlu bulduklarını ve desteklediklerini dile getirdiler. "Yaşasın güç ve eylem birliği!" sloganları grev alanlarını çınlattı. Bu slogan grev alanlarında yayılıyor.

Metalürji işkolunun döğüşken işçileri onurlu mücadelelerini devam ettiriyorlar. Üzerimizdeki giysileri dokuyan, bastığımız halıyı süsleyen tekstil işçileri de bu mücadele içinde yer alıyor ve bu gelişmeyi alkışlıyor. Grev alanlarında dayanışma içindeler. Hele hele 1 Mayıs direnişçilerinin yattığı Davutpaşa Kışlasının hemen yakınında Örmeiş, Atlı Zincir, Çukurova işçilerinin grev çadırları ve pankartları Davutpaşa caddesini adeta "Grev Caddesi"ne dönüştürüyor. Tüm baskı uygulamalarına rağmen grev alanlarını terketmiyorlar. Sudan sebeplerle sık sık gözaltına alınmalarına rağmen yine grev alanlarındalar.

Türkiye İşçi Partisi Eyüp İlçesi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Eyüp İlçesi ve Birlik Dayanışma Grubu tarafından okunan ortak mesaj şöyle:

'Selam olsun, grev alanlarında mücadele yürüten DİSK üyesi Maden-İş ve Tekstil işçilerine!

'Selam olsun, 15-16 Haziranların, DGM'lerin, 1 Mayıs'ların mücadeleci işçilerine!

'Selam olsun, faşizme, tekellere, emperyalizme, şovenizme karşı tüm demokratik güçlerin eylem birliğini yürütenlere.

'Biz, 1871 Paris Komünü barikatlarında çarpışan Fransız işçilerinden; biz, Amerikan emperyalizmini elde silah savaşarak kovan Vietnam halkından; biz, faşist güçlere karşı direnen Tariş işçilerinin birlikte mücadelesinden aldığımız ders ve destekle Birlik Dayanışma, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Türkiye İşçi Partisi'nin Eyüp bölgesindeki örgütleri antifaşist, antitekel, antiemperyalist, antişovenist temel ilkeler etrafında güç ve eylem birliği içinde olduğumuzu ve grevdeki arkadaşlarımızı desteklediğimizi bildiririz.

'MESS ve Tekstil patronlarının baskı ve işkenceler uygulayarak engellemeye çalıştığı halde grev alanlarını terketmeyen grevci arkadaşlar. Başlayan grevlerle birlikte kimimiz ilk defa, kimimiz de bundan önce olduğu gibi yine grev mücadelesi içine girdik. Soframızdaki ekmeğimize göz diken patronlar, siyasi iktidarı da ellerinde tutarak bizim mücadelemizi bastırmak istiyorlar. Geri-

GREVCİ İŞÇİLER YALNIZ DEĞİL

ANKARA- Ankara'da, aralarında Maden-İş, Sosyal-İş, Bank-Sen, Tek Ges.İş, TÜM-DER, İşçi Kültür Derneği, Genç Öncüler ve İlerici Gençler'in de bulunduğu 34 sendika ve kitle örgütü, grevde bulunan işçilerle dayanışmalarını göstermek için grev ziyaretleri yapıyorlar.

Bu ziyaretlerin ilki 31 Mart günü Panko Birlik işçilerine yapıldı. 34 örgütün 150 kadar temsilcisi tarafından yapılan ziyarette, grev yerine "Tüm Demokrasi Güçleri Panko Birlik İşçilerinin Yanındadır" yazılı bir pankart asıldı. Eylem Birliği korosunun marşlar ve türküler söylediği ve Sosyal-İş Ankara Şube Başkanı Ekrem Ediş'in bir konuşma yaptığı ziyaret sırasında coşkulu bir dayanışma örneği sergilendi.

İlerici-demokratik güçler, ülkemizin dört bir yanında tekellerin ekonomik baskılarına karşı grev alanlarına çıkan onbinlerce işçiyle birlikte, faşizme karşı mücadeleyi örüyor!

MENSUCAT SANTRAL
İŞÇİ SINIFINA KARŞI MAOCU-GOŞİST İŞBİRLİĞİ

Maocular 1975'ten başlayarak, sendikaları zayıflatma ve yıkma çabalarını DSM (Devrimci Sendika Muhalefeti) eliyle, üstelik "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganıyla yürüttüler. Küçük işyerlerinde ya da geri bilinçli işçilerin çoğunlukta olduğu işkollarında gelgeç etkinlikler sağladılar. Bu etki ortamını, çoğu kez sendika yönetimlerinin oportünist tutumları, örgütlü, disiplinli, tutarlı mücadele yoksunluğu da destekledi. Zor ekonomik ve sosyal koşullardaki işçiler, bu yüzden zaman zaman hırçınca başkaldırarak, işverenin değirmenine su taşıyacak yollara itildiler. DSM'nin tehdit, şiddet ve şantaja dayalı politikası, bu başkaldırıyla çakıştığında, kısa sürelerle de olsa kitlesel boyutlara ulaşabildi.

Mensucat Santral ve onlarla dayanışmaya giren Kazlıçeşme bölgesindeki deri işçilerinin direnişleri, kısa bir zaman aralığındaki böylesi bir çakışmadır. Mensucat Santral işçilerinin haklı istemlerinin Teksif yönetimince bir yana itilmiş olması, DSM'cilerin gelgeç etkinliğine yol açmıştır.

Mensucat Santral'da olaylar, Ocak ayında DSM'yle ilgili 3 işçinin işten atılmasıyla başladı. İşçiler direndiler, arkadaşları işe alındı. Daha sonra, DSM'li bir temsilcinin, ambulans vermeyen teknik müdürü yumruklamasıyla olaylar gelişti. 43 işçi işten atıldı.

Bunun üzerine maocular ve onlarla işbirliği halindeki çeşitli goşist gruplar, yaptıkları toplantıyla direniş kararı almaya çalıştılar. İşçiler, salt bu gerekçeyle değil, toplu sözleşmeye eklenmesini istedikleri bir protokol için de direnilmesi gerektiğini belirttiler. Tezgahlar durdu.

İşverenin işçi istemlerini kabul etmek zorunda kalışından sonra da direnişi zorla sürdürmeye çalışan maocu-goşist işbirliği, işçilerin izinlerini durdurabilmek doktorları tehdit ederek rapor verilmesini önleyebilmek için personel dairesini işgal etmeye kadar işi vardırdılar.

İşveren, ayın 25'indeki avansları vermedi. Maocu-goşist işbirliği zaten işçilerin oturduğu semtlerden para toplayıp bu avansları karşılama gösterisine girişti. Sonuç: Hiçbir işçiye, tek kuruş ödenmedi.

29 Şubat'ta fabrika yemeği ve servisler kaldırıldı.

3 Mart'ta işçi çocuklarının bakıldığı kreş kapatıldı. Çocuklu anneler işe gelemedi. 600 dolayında işçi kendi istekleriyle, tazminatlı olarak işten ayrıldı. Dire-

ci basın ve TRT'den yararlanarak bunalımı bizim yarattığımızı söyleyerek diğer halk kesimlerini üzerimize sürmek istiyorlar.

'Bütün istediklerini de versek yine grev yapacaklardı" yalanını söyleyerek lokavt ilan ediyorlar. Onlar kendi politik mücadelelerini verirken, bizim politik mücadelemizi engellemek için baskı yasaları çıkarıyorlar. Tekeller bir elleriyle soframıza uzanırken, öbür elleriyle kafamıza vuruyorlar. Demokratik haklarımızı gasp edecek, sendikal örgütlenme hakkımızı dahi elimizden alacak faşist diktatörlüğü tezgahlamak çabası içindeler. Bu nedenle tekelci patronlara ve açlığa karşı verdiğimiz grev mücadelesinin demokrasiyi boğazlatmama, demokrasiyi koruma mücadelesinde önemli yeri vardır. Artık bizler de biliyoruz ki, ekonomik

zi, politik mücadelemizle birleştiremediğimiz ölçüde aldıklarımız bir cebimizden girer öbür cebimizden çıkar.

'Grevci arkadaşlar,

'Gerici basın ve TRT gizliyor ama biz biliyoruz ki, dünyadaki metal ve tekstil işkolundaki işçi kardeşlerimiz bize destek oluyor. İşçi sınıfının enternasyonalist dayanışmasını iletiyorlar. Şu anda yine bizim gibi grev alanlarında mücadele veren Fransa, Almanya, Şili, Yunanistan, Portekiz, İtalya ve daha birçok ülkeden işçi kardeşimizle aynı duygularla, aynı düşmana karşıyız. Yine şu anda sosyalist ülkelerdeki işçi kardeşlerimiz mücadelemizi alkışlıyor.

'Maden-İş ve Tektil üyesi işçi arkadaşlar,

'Gün mücadele günüdür. Grev alanlarında mücadelemizin başarıya ulaşması için, bozguncu görüşlerin provokasyonlarını yok etmek için sendikalarımızın 'Grev Yönetmeliği'nin titizlikle uygulanmasına dikkat etmeliyiz. Birlik içinde, mücadele içinde grevimizin mutlaka başarıya ulaşması için çalışmalıyız.

'Tekstil patronları bunalımın faturasını bize ödetmek istiyorlar. Bunalımı yaratanlar faturasını ödesinler!

'MESS bize aç kalmayı öneriyor. Açlığa hayır, greve devam!

'Hep birlikte döğüşeceğiz, hep birlikte kazanacağız!

'Yaşasın DİSK! Yaşasın Maden-İş ve Tekstil Sendikaları!

'Yaşasın güç ve eylem birliği!"

nişçiler bunu engelleyemediler.

14 Mart: Tüm fabrika sıkıyönetimce ablukaya alındı, askerler fabrikaya girdi. Dışarı çıkan işçiler, fabrikada, tehdit ve baskıyla tutulduklarını söylediler. 300 işçi gözaltına alındı, ilk sorgudan sonra 120'si tutuklandı.

20 Mart'ta yeniden başlayan üretimin ne kadar süreceği belli değil. Maocu-goşist işbirliği, işe gelen işçileri sürekli tehdit altında tutmakta.

Bu sözüm ona direniş kimin işine yaradı? Sonuçlara bakalım:

İşçilerin hiçbiri, direnişte geçen zamanın parasını ve toplu sözleşme farklarını alamadı. İçlerinde direnişçilerin de bulunduğu 2 bin işçi işten atıldı. Özellikle emekliliği yakın olanlar seçilerek işveren tazminat yükümlülüğünden kurtuldu. İşveren ayrıca, diğer kuruluşları üretimi sürdürmesine rağmen, direnişi bahane ederek içinde bulunduğumuz vergi ayında, istediğinden de elverişli bir bilanço çıkarma olanağına kavuştu.

Şu anda çalışmakta olan işçiler ise, daha önce kazanılan demokratik hakları bile korumaktan yoksun durumdalar. Baskı, şiddet ve tehditle gerçekleştirilen bu direnişin, işçi sınıfı mücadelesinde sağlamış olduğu uzun vadeli tek yarar, maocu-goşist işbirliğinin, işçi sınıfına düşman yüzünün ortaya çıkmasıdır.

★

PERA PALAS KAZANAN İŞÇİ SINIFI!

Pera Palas Otelinde DİSK'e bağlı Oleyis Sendikasının sürdürdüğü grev, 30 Mart'ta, işçilere parasal ve sosyal haklar getirerek sona erdi. Bağıtlanan sözleşmeye göre işçiler, en az 8.500, en çok 13.500 TL net ücret, yılda 4 maaş ikramiye alacaklar. Kazanımlardan biri de, hiçbir işçinin iş akdinin iş güvenliği kurulunun kararı olmaksızın feshedilememesi.

278 gündür grev mücadelesi içinde olan Pera Palas işçileri, grev komiteleri aracılığıyla, kamuoyuna şu açıklamada bulundular:

"İşyerimizde ilk kez uygulanan bir grevle, Pera Palas patronuna ve genelde tüm burjuvazi ile onların hizmetindeki faşistlere karşı 278 gün onurlu bir mücadele verdik. Grevin savaş okulu olduğunu yaşayarak öğrendik.

"Ülkemizdeki yoklukların, hayat pahalılığının, anarşi ve terörün sorumlusu işçi sınıfımız ve yoksul halkımız değildir. Bunalımın sorumlusu tekelci büyük burjuvazi ve büyük toprak sahipleridir. Bugünlerde süren Maden-İş, Tekstil ve diğer sendikalara üye binlerce işçinin grevine yoğun bir ideolojik kampanya ile saldırılmaları boşuna değildir. Bunun bilinciyle, bütün sınıf kardeşlerimizin grev ve direnişlerini coşkuyla selamlarız. Kendileriyle her zaman dayanışma içinde olacağız."

SÜMERBANK İŞÇİLERİ TEK CEPHEDE

Eyüp Sümerbank'ta DİSK'e bağlı Tekstil ile Türk-İş'e bağlı Teksif arasında uzun süredir süren yetki mücadelesi geçtiğimiz hafta sonuçlandı. Tekstil, işyerindeki örgütlülüğü ve fiili gücüyle, üç ay önce Şube Kongresini bu fabrikada yapabilmişti.

Buna karşın Teksif işyerinden elini çekemiyordu. İşçileri bölmeye, işverenle anlaşarak geri dönüşü gerçekleştirmeye çalışıyordu. Mahkeme ise, kesin karar vermede gecikiyordu.

Hükümet-sarı sendika işbirliğinin oyunlarına karşı ilerici Sümerbank işçileri "bölünmeye, işçiler arasında farklı uygulamaya hayır" dediler. Birleşik eylemler, işçilerin birliğini sağlamaya yöneldi. Sümerbank işçileri, büyük maddi sıkıntı içinde olan işçilerin ekmeğini, sendikal oyunlara alet edenlere geçit vermeyecek kararlılıktadırlar.

• YORUM •

Faşizme karşı eylem birliği ve sendikal hareket

Tekelci sermaye, uzun bir süredir sendikal örgütlerin içini boşaltmak, işlevsiz kılmak planlarının peşindedir. Bu planlar gerici faşist güçlerin saldırılarıyla, terörün yoğunlaştırılmasıyla birlikte uygulanmaya çalışılmaktadır. İçinde bulunduğumuz dönemde, tekelci sermayenin bu planlarını boşa çıkarmak, sendikaları etkinleştirmek, işlevlerini yerine getirebilecek örgütler haline yükseltmek en önemli görevlerden biridir. Çünkü kendi işlevlerini yerine getiremeyen, en geniş işçi yığınlarıyla bağları olmayan, sınıf sendikacılığı ilkelerini yaşama geçiremeyen sendikal örgütlerin, işçi sınıfının sendikal düzeyde birliğinin gerçekleştirilmesinde, faşizme ve emperyalizme karşı mücadelede üzerine düşen görevleri yerine getiremeyeceği açıktır.

İşçi sınıfının yüzbinlerce işçiyle toplu sözleşme görüşmeleri içinde bulunduğu, onbinlerce işçinin grev mücadelesinin ateşiyle yoğrulduğu ve tekelci sermayenin işçi-emekçi kitlelere saldırısının yoğunlaştığı bir dönemin içindeyiz. Böyle bir dönemde, işçi sınıfının sendikal düzeyde iş ve eylem birliğinin gerçekleştirilmesi, sendikal hedeflerle demokrasi mücadelesinin uyumlulaştırılması, taleplerin yükseltilmesi yakıcı bir öneme sahiptir.

Bu doğrultuda atılmış önemli adımlar vardır. Bazı işkollarında etkinlik gösteren sendikalar arasında, daha kısa dönemli hedefler için gerçekleştirilen birliktelikleri bu anlamda değerlendirmek ve geliştirilmesine çalışmak, geliştirerek ve genişleterek daha ileri hedefler için işbirlikleri haline dönüştürmek gerekmektedir.

"İlerici sendikal hareketin içinde bulunduğu bunalımın aşılmasını sağlamak, anti-faşist hareket içinde ilerici sendikal hareketin konumunu etkinleştirmek, sendikal birliğin koşullarının her yerde oluşturulmasını sağlamak, tasfiyeciliği boşa çıkartıp, birliğin temel koşulu olan sendikal demokrasiyi gerçekleştirmek görevi bizi beklemektedir." (Tek Parti Tek Cephe)

Faşizme karşı iş ve eylem birliği, demokrasi cephesinin hayata geçirilmesi, işçi sınıfının öncülüğünde gerçekleştirilecek. İşçi sınıfının öncü, örgütleyici ve yönlendirici konumda olmadığı bir bağımsızlık-demokrasi mücadelesinin başarıya ulaşması, hedeflerini gerçekleştirmesi mümkün değildir. İşçi sınıfı bu öncülük görevini partisi aracılığıyla yerine getirir. Tek ve güçlü bir işçi sınıfı partisinin öncülüğünde yürütülecek bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi. Başarıya ulaşmanın, saptanan hedefleri gerçekleştirmenin yolu buradan geçmektedir.

"Diğer taraftan, demokrasi cephesinde işçi sınıfının öncülüğü, işçi sınıfının birliği sağlanıp geliştirilmedikçe de başarılamaz. İşçi sınıfının her düzeydeki en geniş birliğinin sağlandığı, işçi sınıfının büyük çoğunluğu birliğin önündeki engelleri aşarak biraraya geldiği ölçüde, geniş emekçi kesimlerin de işçi sınıfı etrafında kenetlenmesi, demokrasi güçlerinin cephe içinde toparlanması mümkün olacaktır." (Tek Parti Tek Cephe)

İşçi sınıfının birliğinin sağlanması, sendikal hareketin birliğinin sağlanmasından geçecektir. Sendikal düzeyde gerçekleştirilecek iş ve eylem birlikleri, önce kısa dönemli ekonomik-demokratik hakların gerçekleştirilmesine yönelik olarak, aynı işyerindeki veya aynı işkolundaki sendikaların ortak tavır alışlarıyla başlayıp gelişmeli, giderek daha genel ve uzun dönemli hedefler için birlikteliklere dönüşmelidir.

Ancak bunun için aşılması gereken önemli engellerden birini, sendikal hareketin 12 Mart dönemiyle başlayan ve 1975 yıllarına doğru doruk noktasına varan bunalımları ve zaafları oluşturmaktadır. Bu engelin aşılması, öncelikle sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerini yaşama geçirmekle gerçekleştirilecektir.

mücadelemi-

İLERİCİ BASINA YENİ BİR SALDIRI DAHA...

Haftalık Kitle Dergisi Sorumlu Yazıişleri Müdürü Yusuf Hasançebi, derginin 210. sayısında çıkan bir yazısından dolayı İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nce 10 ay hapse mahkum edildi. Hasançebi, "Maocular Gangster Sendikacıların Hizmetinde" başlığıyla çıkan yazısında "Devletin emniyet ve müdafaa kuvvetlerini tahkir ve tezyif ettiği gerekçesi ile TCK 159/1 maddesine dayanılarak açılan dava sonucu hüküm giydi.

Bilirkişi raporunda "herhangi bir suç unsurunun bulunmadığı" belirtilmiş olmasına rağmen mahkemenin bu kararı basın özgürlüğünün nasıl bir tehdit altında bulunduğunun kanıtıdır. Bu haksız kararın yasalara aykırı olduğunu söyleyen Yusuf Hasançebi'nin avukatları, kararın temyize gönderildiğini belirttiler.

TÜRKİYE ABD'NİN UYDUSU OLMAYACAK!

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz ABD ile imzalanan Savunma İşbirliği Anlaşması üzerine geçtiğimiz Salı günü bir açıklama yaptı. Açıkgöz açıklamasında şöyle dedi:

"Savunma İşbirliği Anlaşması'nın imzalanması ABD ile yürütülen pazarlıkların sonuçlandığını göstermektedir. Vatan topraklarını hiralığa çıkaranlar ile savaş kundakçılarının yaptıkları bu anlaşma ulusal bağımsızlık ve barıştan yana olmakla bağdaşmaz. Savaş kundakçısı Amerikan emperyalizmi Türkiye'yi sosyalist ülkelere ve ilerici Arap rejimlerine, Ortadoğu'da gelişen ilerici, devrimci süreçlere karşı, onları kan içinde boğmak için tam ve kesin bir üs olarak kullanmak istemektedir. Ortadoğu'da hergün yeni yeni darbeler yiyen ve geriletilen ABD emperyalizmi bir yandan bu bölgede kendine tam uyduluk yapacak yerler ararken, diğer yandan özel eğitilmiş ve her an müdahaleye hazır askeri birlikler oluşturmuştur. Bu anlaşma imzalanırken hangi pazarlıklar yapılmış ve bu pazarlıklar nasıl sonuçlanmıştır?

"Savunma İşbirliği Anlaşması adı altında imzalanan belge aslında 'Savaş İşbirliği Anlaşması'dır. Bu anlaşma ile barışa karşı savaş için, yumuşamaya karşı gerginlik ve silahlanmadan yana saf tutulmuştur

"Bütün dünya halkları gibi ülkemiz işçi sınıfı ve emekçi halkı da barış, yumuşama ve silahsızlanma istemektedir. Barıştan yana olmalı, ulusal bağımsızlıktan, demokrasiden yana olmalıdır. Ulusal bağımsızlık ve demokrasi için mücadele, barış için mücadele ile bir bütündür. Ulusal bağımsızlık, barış ve demokrasi, mücadele ile kazanılacaktır."

GEÇTİĞİMİZ YIL 1 MAYIS'TA SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI'NIN İSTANBUL 1 MAYIS ALANI'NDA YAPILACAK GÖSTERİYİ ENGELLEMESİNİ VE SOKAĞA ÇIKMA YASAĞINI PROTESTO EDEN TİP'LİLER SIKIYÖNETİM KARARINA KARŞI GELMEK SUÇUNDAN SIKIYÖNETİM MAHKEMESİ'NDE HÜKÜM GİYMİŞLERDİ. BU KARARI TEMYİZ EDEN TİP'LİLERİN DAVASI ASKERİ TEMYİZ MAHKEMESİ 3. DAİRESİ'NDE KARARA BAĞLANDI VE ÜYE HAKİM ALBAY AHMET TURAN'IN KARŞI OYU NEDENİYLE "OY ÇOKLUĞU" İLE TASDİK EDİLDİ.

"SIKIYÖNETİMDEN BEKLENİLEN AMACIN TÜMÜYLE TERSİ BİR DURUMUN ORTAYA ÇIKTIĞINI DÜŞÜNÜP DEĞERLENDİRMEYEN VE 'SOKAĞA ÇIKMAYI YASAKLAYAN KOMUTANLIK KARARININ SİYASİ İKTİDARI ELİNDE TUTAN SERMAYE SINIFI YARARINA, İŞÇİ SINIFIYLA EMEKÇİ YIĞINLAR ZARARINA ALINMIŞ POLİTİK BİR KARAR' OLDUĞU YOLUNDAKİ SAVUNMAYI GÖZÖNÜNE ALMAYAN YEREL MAHKEME KARARININ ESAS BAKIMINDAN YASAYA AYKIRI VE BU NEDENLE BOZULMASI GEREKTİĞİ DÜŞÜNCE VE İNANCINDA" OLAN VE BU NEDENLE ÇOĞUNLUKLA VERİLEN "ONANMA" KARARINA KARŞI OY KULLANAN HAKİM ALBAY AHMET TURAN'IN "KARŞI OY YAZISI"NDA ÖZETLE ŞÖYLE DENİYORDU:

SIKIYÖNETİM YARGICI ALBAY AHMET TURAN:

"1 MAYIS 1979'U YASAKLAMAK YETKİYİ AŞMAKTIR"

"Dava konusu olaydan önce de bir kısım vatandaşlar İstanbul Taksim Alanı'nda 1 Mayıs İşçi ve Emekçi Bayramı'nda bir araya gelerek kendilerince kutsal olan bu günü birlikte kutlamak amacıyla Sıkıyönetim Komutanlığı'na başvurarak izin istemişlerdir. Sıkıyönetim Komutanlığı'nın görevi tüm önlemleri alarak vatandaşların bayramlarını sağlamak olduğu halde, böyle bir toplantıya izin verınemekle kalmamış ve belli bir süre sokağa çıkmayı da yasaklamıştır. Sıkıyönetim Komutanlığı'nın sokağa çıkma yasağını içeren kararı gerçekten yasal dayanaktan yoksun mudur? Herşeyden önce bu noktayı araştırmak ve ortaya koymak gerekmektedir...

"Sıkıyönetim Komutanlığı'nın bildirisinden sokağa çıkmayı yasaklayacak objektif somut koşulların oluşmadığı anlaşılmaktadır; çünkü bildiride aynen '.. '... sorumsuz kişilerin zayıf bir ihtimal de olsa 1 Mayıs günü yapabilecekleri her türlü eyleme karşı güvenlik kuvvetlerince alınmış önlemlere ilaveten' denilerek tüm önlemlerin alındığından sözedilmektedir. Demek ki 1 Mayıs günü herhangi bir olay çıkmaması için tüm önlemler alınmıştır. Eğer bu önlemlere karşın o gün genel güvenlik ve kamu düzeni bozulursa ancak o zaman sokağa çıkma yasağı da konulabileceğinden bu yasağı önceden koymak yasanın dışına taşmak ve yasanın verdiği yetkiyi kötüye kullanmak değilse en azından aşmaktır.

"1402 sayılı yasanın 3'üncü maddesine göre Sıkıyönetim Komutanının sadece yasaklama kararı vermek yetkisine sahip olduğunu gözönüne alıp bu yasaklamayı gerektiren somut koşulların bulunup bulunmadığını, bildiriyle işçilerin yurtsever işçiler, yurtsever olmayan işçiler biçiminde hangi ölçüye göre ikiye ayrıldığını, örneğin yasaklama kararını yazmak için kullanılan ak kağıt ile kalemi üretmek için emek vermiş olan işçilerin acaba hangi gruba dahil edilmeleri gerektiğini, yoksa bunlardan birisinin yurtseverler grubundan, diğerinin yurtsever olmayanlar grubundan mı, veyahut her ikisinin birden mi yurtsever olmayan gruptan sayılmaları gerektiğini, ülke toprakları üzerinde yaşayan insanların mutluluğu için mal ve hizmet üreten her işçinin yurtsever sayılmaması için hangi nedenler bulunduğunu ve bu nedenle de sıkıyönetimden beklenilen amacın tümüyle tersi bir durumun ortaya çıktığını düşünüp değerlendirmeyen ve böylece 'sokağa çıkmayı yasaklayan Komutanlık kararının siyasi iktidarı elinde tutan sermaye sınıfı yararına, işçi sınıfıyla emekçi yığınlar zararına alınmış politik bir karar' olduğu yolundaki savunmayı gözönüne almayan yerel mahkeme kararının esas bakımından yasaya aykırı ve bu nedenle bozulması gerektiği düşünce ve inancındayım."

BU DA MI PİYES PROVASI?

KOMÜNİZMİ DURDURMAYA ÇALIŞIYORLAR

MHP ve ÜGD lokallerinde silahlı eğitim yapıldığını kanıtlayan fotoğraflardan sonra, geçtiğimiz günlerde de yine cinayet sanığı faşistlerin poz verdiği fotoğraflar ele geçirildi. Çarşamba'da öldürülen ilerici Durmuş Keskin ile Yüksel Taş'ın katillerinin de aralarında bulunduğu beş kişinin fotoğrafı geçen Perşembe günü Demokrat Gazetesi'nde yayınlandı. Fotoğrafta görülenler, sırasıyla Ali Korkmaz, adı saptanamayan bir inşaatçı, Fehim Kahraman, Ahmet Uysal ve Neşet Yelva idi.

Yine MHP ve ÜGD lokallerinde ele geçirilen "ölüm listeleri" üzerinde bugüne kadar ne gibi bir işlem yapıldığı açıklanmış değildir. Ama ilericileri hedef alan saldırı ve cinayetler aralıksız sürmektedir. Dahası bu cinayetlerin failleri, TRT ekranlarından, "komünizmi kuvvet yoluyla durdurmaya çalıştıkları" için övülmektedirler bile. Ellerinde silahlarıyla poz poz resim çektiren bu "tosunlar" da "komünizmi durdurmaya çalışan" masum milliyetçiler midir, acaba?

TÜTED YÖNETİCİLERİ SERBEST BIRAKILDI

ANKARA- TÜTED'in (Tüm Teknik Elemanlar Derneği) Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'nca kapatılmasından sonra tutuklanan Genel Merkez yöneticileri, 1 Mart 1980 günü yapılan duruşma sonucunda serbest bırakıldılar. Hatırlanacağı üzere, TÜTED yöneticilerinin, bir süre önce serbest bırakılmalarından sonraki ikinci tutuklulukları sürüyordu. 1 Mart günü yapılan duruşmada, TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker TÜTED'in ve tüm diğer demokratik kitle örgütlerinin kapatılmasını kınadı ve baskılara karşı demokratik güçlerin direnişini dile getirdi. TÜTED'in antifaşist kararlılığı, baskılara karşın sürüyor.

★

MHP, TEKELLERE KENDİ PROGRAMINI HATIRLATIYOR

Fabrikalarda, grev çadırlarında ve alanlarda yükselen mücadele ile köşeye sıkıştıkça, tekellerin topluma dayatmaya çalıştığı programlar da çeşitleniyor. Örneğin, bir yandan askeri bir müdahaleye çağrı çıkartırcasına asker, polis kurşunlanmalar, öte yandan işçi sınıfının grev hakkını kısıtlayıcı önlemler... Geçtiğimiz günlerde boyalı basında çıkan bir haber bunlara ekleniyor. Bir Amerikan dergisi şöyle yazıyor: "Türkiye'de her an bir askeri darbe beklenebilirmiş!" Bundan en önce kimin haberi olabilirdi ki zaten!..

Faşist hareket de tekellerin imdadına yetişmek için sabırsızlanıyor. Böyle dönemlerde kendi programının daha da güncellik kazanacağını hesaplıyor ve bir kez daha tekellere kendini hatırlatıyor. "Grevlerden rahatsız mı oluyorsunuz? Bunalımınızın yükünü emekçilerin sırtına mı yüklemek istiyorsunuz? Hiçbir işçinin, hiçbir emekçinin sesini çıkaramayacağı, hiç kimsenin ekonomik ve demokratik hakları için en küçük bir ses bile yükseltmeye cesaret edemeyeceği bir Türkiye mi istiyorsunuz? Bakın bunların hepsini sağlayacak formül, çoktandır bizim programımızda var. Daha ne bekliyorsunuz?"

30 Mart Pazar günü yaptığı bir basın toplantısında faşist hareketin "Başbuğunun" tüm çabası, tekellerin hizmetine bir an evvel tümüyle koşmak için ne denli hevesli olduğunu göstermek isteğiydi. Açıkça diyordu ki, "eğer izin verirseniz 'tek tip milli sendika' formülümüzle, işçi sınıfından bütün çektiklerinizin sona ermesini sağlayabiliriz. Ayrıca her işçiden yapacağımız zorunlu kesintilerle (zorunlu tasarruf) iç finansman sorununuzu çözeriz. Niçin bizi görmüyorsunuz?"

Ama faşist hareketin hesabı hiçbir zaman doğru çıkmamıştır ve çıkmayacaktır. İşçi sınıfı ve demokrasi güçleri bu hesabı boşa çıkarmak için görev başındadır.

KAHROLSUN FAŞİZM YAŞASIN DEMOKRASİ MÜCADELESİ

FAŞİZM SALDIRIYOR KTÜ DİRENİYOR

TRABZON- Karadeniz Teknik Üniversitesi, jandarma karakoluyla, askeri komandolara tahsis edilen yurdu ile, üniversite alanını dolduran askeri arabalarıyla, öğretim üye ve görevlilerinin kaldığı lojmanları da kapsayan faşist işgaliyle ve Saffet Rıza Alper gibi azılı faşistleriyle, adeta kuşatma altında bir üniversite görünümünde. KTÜ'de Türkeş'i karşılayan karakol komutanıyla, "öğrenciler bana gelirse ben de döverim" diyen çavuşuyla, yurtların önünde öğrencileri falakaya yatıran "tarafsız" komutanıyla çoktandır tedirgin günler yaşanıyor.

Şu günlerde Üniversitenin girişi faşist- işgal altındadır. Yollar kesilmiş, belediye otobüsleri kurşunlanmış, işletilmez olmuştur. Faşistler arkalarını sağlama almış, saldırıyorlar.

Üniversitedeki saldırılar, "tarafsız güvenlik kuvvetleri". nce "yakından ve ilgi ile" seyrediliyor. Bu kayıtsızlık, ilerici öğrencilerin karşı koymalarından sonra, yerini "tüm görev ve sorumluluklarını bilincine varan" askerlerin dipçiklerine ve küfürlerine bırakıyor Bir çavuş, laboratuvara girip zorla öğrenci almaya kalkıyor, ders sorumlusu doçente hakaretler yağdırıyor. Aynı sırada erleri ise, asistanları "azarlamakla" meşguldür. Fakülte dekanlarının, bölüm başkanlarının dipçiklenmesi nerdeyse sıradanlaşmaktadır. Bir yüzbaşı, bütün olayları yalnızca bitirme ödevi için okula uğrayan iki öğrencinin çıkardığını iddia ediyor! İddia tamamen asılsız ama, istenen sonuç alınmakta gecikilmiyor? Bu suçlamadan bir gün sonra, bu iki öğrenciden biri öldürülüyor, biri de yaralanıyor!

Kent içinde de ilerici öğrenciler kurşunlanıyor, kahveler bombalanıyor, oteller taranıyor. Faşistler planlarının bir bölümünü uygularken, planın diğer bölümlerinin de başkaları tarafından tamamlanmasının getirdiği rahatlık içindeler. Kentte ilericilerin, devrimcilerin oturduğu semtler, kahveler didik didik aranıyor. Polis, ilerici öğrenci Zeki Öztürk'ün katili aramak yerine, cenazeyi almaya gelen, yaralı öğrencilere kan vermek isteyen devrimci öğrencileri toplamak için provokasyonlar yaratmakla uğraşıyor. Güpegündüz yüzlerce insanın bulunduğu meydanda kurşunlanan Kahraman Ezber'in katili ise hâlâ "meçhul"!

KTÜ'nün görümünü şimdilik budur. Öğrenime süresiz ara verilmesi faşistlerin planlarını bozmuş görünüyor. Onlar da boş durmamak için olsa gerek, saldırılarını kent içinde yoğunlaştırıyorlar. İlk iş olarak da TÖB-DER lokalini dinamitlediler...

Faşist terörün bu denli azgınlaşması, Trabzon'lu ilericilere, demokratlara önemli görevler yüklüyor. Yılgınlık, eylemsizlik, bireysel çıkışlar bir yana! Görev, ilerici-demokratik güçlerin en etkin dayanışmasını gerçekleştirmektir.

HER BİRİMDE EYLEM BİRLİĞİ HER BİRİMDE DAYANIŞMA

İSTANBUL — Şişli ilçesi Seyrantepe mahallesinin yakınındaki boş bir araziye İstanbul Belediyesi tarafından çöp dökülmesi, mahalleli emekçiler tarafından protesto edildi. Seyrantepe emekçilerinin oluşturdukları "eylem birliği", muhtarın da katılmasıyla önce 1000 imzalı bir dilekçeyle ilgili yerlere başvurarak, bu uygulamanın durdurulmasını istedi. Bu ilk adımdan sonra da, 29 Mart günü 500'ü aşkın emekçi bilimsel sosyalistlerin öncülüğünde ana caddeye çıkarak çöp kamyonlarını engelledi. Sıkıyönetim görevlileri ve polis yolu zorla açabildi. Protestoyu yapanlardan bazılarını gözaltına almak istemelerine karşın, topluluk buna izin vermedi. Seyrantepe emekçileri, sağlığı tehlikeli bir biçimde tehdit eden çöp boşaltmanın durdurulmasını "eylem birliği"nin öncülüğünde sağlayacaklardır!

TEKELLERİN ÇAY EMEKÇİLERİNE SALDIRISI

RİZE- Tütünde, pancarda, pamukta köy emekçileri üzerinde oynanan oyunların bir benzeri çay üreticileri için de tezgahlanıyor. MHP destekli AP hükümetinin işbaşına gelmesinden bu yana sürdürülen kıyımlar, sürgünler yoğun bir biçimde Rize Çay-Kur'da da yaşanıyor. Bu operasyonun bir ucundan da gerici Tek Gıda-İş Sendikası tutuyor.

Çay kampanyasının yaklaştığı şu günlerde asıl tezgah köylülere yönelik. Hükümetin KİT'lere yapılan yardımlara son vermesinden sonra milyarlarca lira zarar eden Çay-Kur'un gerici-faşist yönetimi, bu zararı köylülerin sırtına yüklemek için kolları sıvadı.

Hükümetin köy emekçilerine karşı bu saldırgan politikası Pazar ilçesine bakıldığında açıkça görülüyor. Pazar'da iki fabrika ve bunlara bağlı 150 civarında çay alım yeri var. Bu iki fabrikanın günlük yaş çay işleme kapasitesi en iyi koşullarda 250 tonu geçmez. Oysa 1979'un Mayısında günde 800-900 ton arasında yaş çay alımı yapıldı. Bu demektir ki, her gün denize 550-650 ton yaş çay döküldü.

Çayın denize dökülmesi Rize'nin bütün yörelerinde alışılagelmiş bir olay. Dökülen çayın toplam üretim harcaması milyarları tutmaktadır. Öyle ki, bir yılda dökülen çayın maliyetiyle yapılacak olan fabrikalarla çay dökülmesi ortadan kaldırılabilir, böylelikle halkın daha kaliteli çay bulması da sağlanabilirdi.

Çay-Kur yönetimi bu yıl denize çay dökmek niyetinde değil! Bunun için şöyle bir yönteme başvurulacak: "İlk onbeş gün çaylar yüzde 50 zamlı alınacaktır ve çay alımı esnasında hiç bir "kg" sınırlaması yapılmayacaktır. İlk 15 günden sonra alımda "kg" sınırlamasına gidilecektir ve saptanan fiyat üzerinden alınacaktır."

Bu uygulamadan amaç, çay henüz yeterince olgunlaşmadan köylüye toplattırmak ve tonajını düşürmek. Oysa köylüler iyi biliyor ki, çay olgunlaşmadan biçilmez. Çünkü bitkinin doğası gereği, ikinci sürümde istenen verimi vermez. Ayrıca, sahil boyu ile dağ köyleri arasındaki iklim farkı dolayısıyla, çay aynı tarihlerde yetişmez. Dolayısıyla yüzde 50'lik zamdan dağ köylerinin yararlanması zaten olanaksız. Dağ köylerinde kampanya açıldığında birinci gün izdihama girilecek. Dolayısıyla fabrika izdihama girene kadar yüzde 50 zamlı alacağından, dağ köyleri sadece bir gün bu zamdan yararlanabileceği gibi, sahil de 15 gün yararlanmamış olacak.

Öte yandan, "kg" sınırlamasına sokulduğunda günlük mübayaası 900 ton olan bir ilçede, en çok 30-35 gün içinde bitirilmek zorunda olan çay, günde 250-400 ton çekerek nasıl bitirilecek?

Buna olanak yoktur. Çünkü, günde en çok 400 ton çay alınırsa 30-35 günde bitmesi gereken çay 60-70 günde biter. Bu da olamayacağına göre, geriye bir tek seçenek kalır, o da, Çay-Kur yönetiminin kafasındaki düşünceyle, "çayı ben dökeceğime, köylü döksün!"

Tekelci burjuvazinin çay üreticisi köy emekçilerine saldırısının özeti budur. Çay üreticileri bu politikayı giderek kavrıyorlar. Bu saldırılara karşı bilinçle hazırlanıyorlar. Rize'de köy emekçileri bu saldırının sökmeyeceğini gösterecekler.

FAŞİST TIRMANIŞ DURDURULACAKTIR

ORDU — Tüm yurtta geliştirilen faşist baskı ve saldırılar, Ordu ilinde de yoğun olarak sürdürülüyor. Geçtiğimiz günlerde iki demokrat öğrencinin yaralanmasıyla sonuçlanan saldırılar, öğrenim birimleri ve şehrin kilit noktalarında faşistlerle polislerin işbirliğinde devam ediyor.

Ordu Lisesi ve Ticaret Lisesi'nde idarenin faşistleştirilmesiyle, yoğun olarak öğrenci ve öğretmen kıyımına girişildi. Samsun, Konya, Erzurum, Erzincan ve Elazığ' dan getirilen faşistler desteğinde okul önlerinde pusu kuruluyor, polis işbirliğiyle ilerici, demokrat, sosyalist öğrencilere saldırılıyor. Bunun son örneği Fatih Lisesi'nde görüldü. İlerici okul müdürü istifaya zorlanarak okul idaresi faşistleştirilmeye çalışıldı.

Bu saldırılar sürerken, derslere katılmak isteyen ilerici öğrenciler karakollara götürülerek tartaklanıyorlar. Faşist saldırılara karşı okullarını koruyan Genç Öncülerden üçü karakola götürülerek işkence gördü.

Tüm bu saldırılara rağmen Ordu'daki ilericiler, devrimciler, demokratlar mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyorlar, bölgedeki faşist tırmanışı etkisiz kılma yolunda eylem birliğini geliştiriyorlar.

FAŞİST ÜÇGENDE SIRA KÜTAHYA'YA GELDİ

KÜTAHYA- MHP'li ve ÜGD'li faşistler, dışardan getirdikleri çeteleriyle Kütahya'yı da "kurtarılmış" bir ile dönüştürmeye çalışıyorlar. Zor yoluyla yayınlarını satıyorlar, bağış topluyorlar, kendilerinden olmayanlara silahlı saldırılar düzenliyorlar. Dükkanları, kahveleri bombalıyorlar. Faşistlerin saldırılarının yoğunlaşması üzerine bir açıklama yapan TİP Kütahya Merkez İlçe Başkanlığı, saldırılara seyirci kalan emniyeti protesto ederek, şunları belirtti:

"Artan hayat pahalılığından, zamlardan, sürgünlerden dolayı geçim sıkıntısı içinde olan işçi, memur ve emekçi halkımız bir de terörle kıskıvrak bağlanıp sindirilmek istenmektedir.

"Bunların sorumlusu şimdiki hükümet, uluslararası tekellerin uzantısı olan yerli işbirlikçileri ve emperyalist sistemdir. Bu olaylar, seyirci kalınacak olursa, cinayetlere sahne olacak boyutlara ulaşabilir."

ASYA'DA BARIŞ VE GÜVENLİK

DÜNYA BARIŞ KONSEYİ'NİN DÜZENLEDİĞİ KONFERANS YENİ DELHİ'DE YAPILDI

"Asya'da Barış ve Güvenlik" konulu uluslararası konferans 23-25 Mart tarihleri arasında Hindistan'ın başkenti Yeni Delhi'de yapıldı. Dünya Barış Konseyi tarafından düzenlenen konferansa dünyanın hemen hemen tüm ülkelerinden delegeler katıldı. Ülkemizin barış güçleri ise konferansta Orhan Taylan ve Mehmet Ufuk Güldemir tarafından temsil edildi.

"Asya'da Barış ve Güvenlik" konulu uluslararası konferansa Türkiye delegasyonu tarafından sunulan bildiri dünya ülkelerinin temsilcileri tarafından ilgiyle karşılandı. Güldemir ve Taylan, konferansın kapsamı içinde yaptıkları konuşmaların yanı sıra, gruplar halindeki dünya delegelerine Türkiye'nin siyasal durumuna ilişkin bilgi vermeye yönelik toplantılar düzenlediler.

Türkiye Delegesi Ufuk Güldemir ilgiyle karşılanan konuşmasını yapıyor

Güldemir ve Taylan tarafından konferansa sunulan bildiride, emperyalizmin bölgemize yönelik amaçları sergilendikten sonra Türkiye'nin içinde bulunduğu koşullar anlatıldı ve şu görüşlere yer verildi.

EMPERYALİST SALDIRGANLARIN HEDEFİ

"Helsinki Konferansı'yla Avrupa'da ve dünyada ileri bir aşamaya varan yumuşama sürecinin hegemonyacı çıkarlarına engel olduğunu kavrayan emperyalizm, detantı bozma ve yeni bir soğuk savaşı başlatma girişimlerine hız vermiştir.

"Dünyada ve bölgemizde emperyalizmin artık gizlenmesine olanak bulunmayan saldırgan tutumunun hedefi, gelişmekte olan ülkelere dayattığı emperyalist ilişkileri korumak için halkların bağımsızlık, demokrasi ve barış yolundaki savaşımlarını her ne pahasına olursa olsun kırmak ve geriletmektir. Emperyalizm, bu amacına varmak için de her ülkenin özgül koşullarından yararlanarak faşist, militarist, gerici ve şoven güçlerle işbirliği yapmaktadır.

"Enerji sorununun derinleşmesiyle birlikte, özellikle Yakındoğu ve Ortadoğu'daki petrol kaynaklarını tam denetim altına alma girişimine hız veren ABD emperyalizmi bir yandan Filistin halkı başta olmak üzere tüm Arap halklarının direnisi. diğer yandan da İran'daki Şah despotizmine karşı halk hareketinin başarıya ulaşması sonucunda planlarının bozulduğunu görerek, hedefine askeri gücünü ortaya koyarak ulaşma yolunu seçnılştir. CENTO benzeri yeni bir pakt oluşturma girişimleri, Hint Okyanusu'nda kalıcı bir filo kurulması çabaları, Ortadoğu'ya gönderilmeye hazır bir 'Yıldırım Ordusu' oluşturulması, Pakistan'a askeri yardımın arttırılması, Pekin yönetimi ile askeri ilişkilerin geliştirilmesi ve Afganistan'daki gelişmeleri bahane ederek dünyada gerginlik yaratma girişimleri, ABD emperyalizminin seçtiği yol hakkında genel bir izlenim vermektedir.

DBK Başkanı Chandra ve İ.Gandi Güldemir'i kutluyorlar.

NEDEN FAŞİZM TEHLİKESİ

"ABD emperyalizminin soğuk savaş aracılığı ile bölgeyeyönelik amaçları bazı Ortadoğu ülkelerinde, özellikle Türkiye'de faşizm tehlikesini de birlikte getirmektedir. Afganistan halkının devrimci kazanımlarından sonra emperyalistler dikkatlerini, 'Aman bizden uzak durursanız Afganistan'ı işgal ettiği gibi gelir sizi de işgal eder' diyerek Türkiye'de odaklaştırmışlardır. Örneğin, Lord Carrington, Majestelerinin Dışişleri Bakanı, 'Türkiye'ye yaptığı son ziyarette batının ülkemize karşı aniden büyüyen 'insani' ilgisini simgeleyen bir örnek vermiştir.

Carrington demiştir ki; "Türkiye bizim için önemli değil, gereklidir. Türkiye için elimizden geleni yapacağız.' Bizim bu Konferans'ta olduğumuz şu günlerde imzalanacak olan Savunma İşbirliği Anlaşması ile 'Türkiye bir saldırı üssü haline getirilmek durumu ile karşı karşıya kalacaktır. Ortadoğu bölgesine yapılacak ani bir müdahalede Türkiye'deki üslerin kullanılacağını sağır sultan bile duymuş, hatta Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkmen, Persbing ve Cruise füzelerinin Avrupa'nın bazı ülkelerine yerleştirilmesi için toplanan NATO Bakanlar Konseyi'nde, kendisine, ABD'li rehinelerin bulunduğu Tahran Elçiliğine bir baskın yapılmasında 'Türkiye'deki en büyük üslerden birisinin kullanılması için başvurular olduğunu açıklamıştır.

YAŞASIN BARIŞ VE DEMOKRASİ GÜÇLERİ

"Ancak bu konferansa katılan delegeler iyi bilmelidirler ki, Ortadoğu halklarına yönelik bu planlar Türkiye barış güçlerinin güçlü tepkileri ile karşı karşıyadır. Ama 'Türkiye'deki barış güçlerinin yükselen seslerinin kesilmesi amacıyla demokratik hakların ve özgürlüklerin kısıtlanmasına gidilmekte, tutucu hükümet şu anda yürürlükte bulunan sıkıyönetimi bahane ederek en antidemokratik yasaları birbiri ardından parlamentodan geçirmeye çalışmaktadır.

"Bütün bunlara koşut olarak demokratik kitle örgütleri kapatılmakta, kapatılmayanlar üzerinde ise baskı kampanyası sürdürülmektedir. Demokrat profesörleri, gazetecileri, suçsuz çocukları dahi kapsayan faşist cinayetler yoğunlaşırken, hükümet çevreleri tarafından korunan faşist çeteler istediklerini yapabilme ortamının tadını çıkarmaktadırlar.

"Bütün bunlara karşın, emperyalizmin oyunlarını püskürtecek barış güçleri 'Türkiye'de mevcuttur. Faşizmin tırmandırılmasını önleyecek demokrasi güçleri ülkemizde vardır.

"Bu güçler, Türkiye yeni bir Şili'ye çevrilmeden sizden dayanışma istemektedir.

"Ve bu konferansa katılan bizler, her ne kadar muzaffer Zimbabwe'nin delegesi gibi coşkunca alkışlanacağımız günlerin pek yakın olmadığını biliyorsak da, faşist Pinochet'ye karşı kahramanca mücadelelerini sürdüren Şili'li dostlarımız gibi alkışlanacağımız günlerin de uzak olmamasını diliyoruz." -

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd. Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: Info-Türk Ajansı 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles BELÇİKA Tel 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22 500 TL, Arka kapak siyah beyaz 18 000 TL, İç sayfalar sütun santimi 200 TL ● Baskı: Daily News

● Abone Koşulları: Yıllık 400 TL, altı aylık 200 TL ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM ● Amerika: Yıllık 80 DM, altı aylık 40 DM ● Avustralya-Japonya: Yıllık 100 DM, altı aylık 50 DM.

● Ödeme Adresi

● AVRUPA: Info-TürkBanka Hesabı: BBL 310-0148714-02 Bruxelles-BELÇİKA

NEREDE, ne zaman, iyiye, güzele ve bağımsızlığa doğru bir adım atılsa, orada emperyalizmin oynadığı oyunlar hep aynı oluyor. Bu kez Karaibler bölgesinde ve Orta Amerika'da diktatörlük yönetimlerine ve sömürgeciliğe karşı kıpırdanmalar sözkonusu. Nikaragua'dan sonra, El Salvador'da ilerici güçler ülkede oynanan oyunlara karşı çıkıyorlar. Emperyalizm ve ülke içindeki kuklaları hemen şiddete başvuruyor.

GEÇEN hafta, San Salvador'da sağcı teröristler tarafından, ilerici ve halktan yana düşünceleri yüzünden öldürülen Başpiskopos Oscar Ramero'nun cenaze töreninde patlak veren olaylar tıpa tıp 1977 1 Mayıs'ında İstanbul'da olup bitenlere benziyor. Cenaze törenine katılmak için toplanan 500.000 kişilik bir topluluk arasında bomba patlatılarak ve silah atılarak panik yaratılıyor. 40 kadar insanın kimi kurşunlarla, kimi de ezilerek can veriyor. Yüzlerce yaralı var. İlk silahı kimin attığı, ilk bombayı kimin patlattığı belli değil.

SAN SALVADOR olayları, bir yıllık bir gelişmenin zirvesini oluşturuyor. Ülkedeki askeri dikta yönetimi, iki yıl önce "ilerici" görünümlü bir başka cunta tarafından yıkılıyor. Ama kısa süre içinde bu "ilerici" cuntanın aslında hızla uyanmakta olan halkı şaşırtmak için bir taktik olduğu ortaya çıkıyor. Halkın uyanışına karşı, büyük toprak ağaları ve para babalarının beslediği silahlı çeteler her gün artan sayıda insan öldürüyorlar. Washington'daki yöneticiler ise, El Salvador'daki cuntaya her türlü yardımı sağlıyorlar. Ama halkın uyanışı durmuyor. Ve sonunda geçen haftaki olay patlak veriyor.

● n. sadık dalyan

«KARANLIK EKİPLER»

1977 yılının 1 Mayıs'ını yaşayan Türkiye'nin işçi sınıfı ve emekçi halkı için binlerce kilometre uzaktaki San Salvador olayları hiç de yabancı değil. Sanki, İstanbul'a 1 Mayıs 1977'yi yaşatan "karanlık ekip", San Salvador'daki olayın da planlayıcısı.

AMA bu "karanlık ekip" ya da "ekipler" tarihin tekerrürden ibaret olmadığını ergeç anlayacak. Çünkü Karaibler ve Orta Amerika'da insanlar hızla ve onurla uyanıyorlar. Örneğin bir küçücük Grenada adasının adını belki Türkiye'yi yönetenler bilmeyebilir, ama bu küçük adanın yeni yönetiminden onur dersleri almaları gerek. Bu küçük adanın yeni yöneticisi Maurice Bishop ABD emperyalizmine meydan okuyor. Coca Cola fabrikasını devletleştiriyor, 110.000 nüfuslu adanın ekonomisini emperyalist bağlardan kurtarmaya çalışıyor, Küba başta olmak üzere sosyalist ülkelerle yakın ilişkiler kuruyor, ve "Faşizm ile kapı komşu yaşıyoruz" diye ilan ediyor, kapı eşiğindeki tehlikeyi.

JAMAİKA'nın ilerici yönetimi halk yararına uygulamalarının karşısına IMF çıkınca, bu emperyalist örgütün üyeliğinden ayrılacağını ilan ediyor.

EMPERYALİZMİN ağa babasının eşiğinin dışında olup bitenler böyle. İyi için, insanca olan için, güzel için çaba veren halklar, uyanan halkların onuru ve öte yandan 1 Mayıs alanlarında, San Salvador katedralinin önünde kitleleri kıran, acımasızca kan akıtan "karanlık ekipler". Ama bu ekipler, kapitalizmin "tarihin çöp tenekesine" atılacağı çağımızda halkların uyanışını engelleyemeyecekler.